PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

FOTBAL

REVISTĂ SĂPTĂMÎNALĂ
ANUL IV
138
JOI
16 IANUARIE
12 PAGINI
2 LEI

LA EGALITATE CU CAMPIONII LUMII, ȘI LA EI ACASĂ, PE WEMBLEY!

WEMBLEY, 15 — Cu o lovitură de cap, **J. Charlton** (tricou alb) deschide scorul în min 27, cu toată opoziția lui Gornea și a apărătorilor noștri (tricouri închise) — **Telefoto AGERPRES.**

ANGLIA 1
ROMÂNIA 1

Transmite direct de la masa presei, de pe Wembley, trimisul nostru special EFTIMIE IONESCU

80.000 de spectatori au aplaudat în picioare și i-au condus cu privirile pline de simpatie spre cabine pe componenții celei mai tinere reprezentative din istoria fotbalului românesc, autoarea rezultatului nr. 1 din palmaresul nostru. Iar faptul că Bobby Charlton *l-a aplaudat și l-a felicitat, după meci, pe* Nunweiller VI, *exprimă sublinierea unui mare sportiv față de tînărul coordonator al echipei noastre, care a continuat aici, la Londra, cu succes, un final de sezon de-a dreptul senzațional.*

N-a fost un meci al marilor spectacole și nici al mîngîierilor feline de balon, n-a fost un joc al angajamentului de complezență. Încleștarea a fost totală, nimeni nu și-a menajat forțele. Rezultatul, egal cu o victorie obținută la Londra, a însemnat, pentru echipa noastră, o fără de barieră luptă, în care toți cei 11 jucători au înțeles să intre fără nici un fel de ezitare.

Elementul determinant al rezultatului îl reprezintă, indiscutabil, puterea de organizare a echipei noastre la mijlocul terenului. Aci, ea a reușit să pună stop tendinței echipei engleze de a accelera acțiunile, de a da peste cap, de a surprinde apărarea noastră imediată. *Urmate adeseori de contraatacuri scurte și rapide, aceste acțiuni, care au pus frînă principalei și cunoscutei arme a campionilor mondiali (tocarea adversarului prin acțiuni rapide, surprinzătoare, insistente), noi i-am opus un calm și o liniște de-a dreptul surprinzătoare pentru cei ce veneau pentru prima dată pe cel mai cunoscut stadion din lume, în fața deținătorilor titlului suprem.*

Care este explicația faptului că, după 0—1, am reușit egalarea? În afara acțiunii lui Nunweiller VI, *subliniată de noi în mod deosebit, se cer remarcate repeziciunea și promptitudinea cu care apărarea imediată, mereu susținută de* Anca, Domide, *și chiar și de* Lucescu, *a reușit să se înalțe la mingile trimise — cu disperare — pe sus, în careul nostru, de echipa engleză, acolo unde „planorii" cu lovituri precise de cap,* Hurst, *și* Hunt, *împreună cu imbatabilul — la cornere —* Jackie Charlton, *încercau să-l învingă pe* Gornea.

Minutele cele mai grele n-au fost

(Continuare în pag. 12)

CEL MAI BUN REZULTAT DIN PALMARESUL ECHIPEI NAȚIONALE!

1—1 cu Anglia, campioana mondială, obținut în „Templul fotbalului", stadionul Wembley din Londra, iată un rezultat aproape nesperat și cu atît mai încîntător pentru iubitorii fotbalului din țara noastră! Trebuie să fim sinceri și să spunem că pînă la meci am fi fost mulțumiți cu un rezultat care să nu ne fie defavorabil cu mai mult de două-trei goluri. Aceasta este, teoretic, diferența logică dintre o echipă campioană mondială de fotbal și o echipă reprezentativă care nu s-a clasat pînă acum în turneul final al ultimelor campionate mondiale, cum este echipa noastră națională, în curs de restructurare, foarte tînără și fără experiență internațională. Dar iată că fotbaliștii noștri, dorind arzător să dezmintă potopul de critici abătut de aproape doi ani asupra fotbalului, s-au întrecut pe ei înșiși, oferind tuturor acelora care iubesc acest sport o mare satisfacție. Au reeditat și la Londra, drawul de la București, pe terenul pe care au tremurat și s-au înclinat în fața echipei Angliei, toate celelalte reprezentative ale lumii.

Acest rezultat de 1—1, este pentru fotbalul nostru o performanță excepțională dacă o încadrăm în contextul atît de controversat al activității acestui sport în țara noastră. Iar, dacă privim în urmă, la palmaresul echipei naționale, constatăm că acest al 212-lea meci al echipei României, devine cel mai bun rezultat din istoria fotbalului nostru fiindcă, repetăm, este obținut în fața echipei campioane a lumii, în țara în care s-a născut fotbalul, în inima ei, la Wembley. Iar acest rezultat a fost obținut cu un joc onorabil, îndrăzneț, apreciat.

Dorim din suflet ca de aseară să înceapă o nouă, o rodnică etapă în viața echipei naționale și a fotbalului nostru. Avem însă datoria să privim și dincolo de rezultat. Să ne bucurăm sincer de obținerea lui, dar să nu-l izolăm de armătura generală a fotbalului de la noi, încă șubredă. De aceea preocupările de a găsi remedii pentru întărirea acestui sport atît de iubit la noi, nu trebuie să slăbească, ci, dimpotrivă, să se intensifice. Iată de ce noua noastră anchetă „Ce credeți că ar trebui remediat în fotbalul românesc" este de o actualitate stringentă.

Performanța de la Londra, de bun augur în 1969, trebuie să mobilizeze toate forțele din fotbalul nostru pentru ca bucuria de azi să fie menținută în această primăvară, la Atena și Lausanne, în jocurile cu Grecia și Elveția, pentru calificare la turneul final al C.M. din Mexico '70.

Aurel C. NEAGU